

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.22. Doctrina Christi eiusque fides intellectui conueniet, st voluntas sit bene disposita: est esenim sicut manna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

S. 2. Doctrina Christi eiusque fides intellectui conveniet, si voluntas sit bene disposita: est etenim sicut mamma.

inspicio stans, & quasi lapidem fundamentum talem, sanctissimos vitæ mores, mundamque conscientiam: Beati immaculati in via, qui ambulat in lege Domini. Hæc concessa, atque studia & diuina legis proceditur persecutio- nem: Beati qui scrutamur testimonia eius: Pulcher ordo (loquitur D. Ambros.) non prius: qui scruta-

ORTO. **P**roposito nostro congruè declarat Orig. quidam 5. paginæ loca: nominatim autem hunc ex lectione Septuaginta, quam ipse sequitur: Seminate vobis ad iustitiam, & mox fructum vitæ; & illuminare vobis lumen scientiæ. Vides (inquit Origen.) quomodo non dixit primo, illuminare vobis lumen scientiæ, sed seminate ad iustitiam, & non sufficit seminare, sed metite; inquit: si vitam vitam, ut post hæc possitis implere, quod subditur, illuminare vobis. D. Ambros. annotavit quod à Davide primo dictum sit: Beati immaculati in via &c. Ac deinde: Beati qui scrutamur &c. Ante enim vita immaculata, quam doctrina querenda est. Vbi idem sanctissimus Doctor perpendit subtile quiddam quo demonstrat, quia sedulitate SS. Doctores scripturam perferuntur, ut non solum eius decursum seu loquacitatem, sed etiam minimos perimentur apices, eum probe sciunt quando quidem Spiritus Sancti illius sit auctor, certum esse, quod nec eorum minimus, sed etiam mysteriorum. Aduertit primo cum hic Psalmus centesimus decimus octauus, ceteris totius Psalterij sit prætorator, habeatque centum septuaginta sex versibus, omnes per octonaria dispositos idque ordine Alphabeuto A. B. C. omnes enim versus primi octonarij ab A incipiunt, & secundi à B &c. Et bene quidem (inquit ille) ea namque Prophetæ regis intentio fuit, si sumam nobis prælegere doctrinam, vnde nobis benedixero, tabulam manibus imposuit enolundam: Per singulas Hebræorum digessit litteras, ut quemadmodum parvulorum ingenia primis litterarum elementis legendi usum addiscunt, ita etiam nos huiusmodi elementis usum discamus viuendi. Notat secundo: omnes primi octonarij versus incipere à prima littera Abecedarij Hebræi, quæ dicitur Aleph. Cum autem litteræ omnes Hebrææ singulari suam habeant significationem, ut ipse per singula discurret octonaria, hæc, quæ prima est, illa non vacat, vnde Aleph, significat doctrinam, id est sapientiam, aut scientiam, quæ docetur, quo declarat Psalmista regius suam in Psalmo præfigi intentionem, ut se magistrum exhibeat qui celestem nos doceat sapientiam: & cum talis sit ordo, dispositionem declarat illam addiscendæ auditori necessariam, in fron-

tantur testimonia eius, dicit: potui enim conuenire secundam litteram: sed prius: Beati immaculati in via: ante enim vita, quam doctrina querenda est: Quis forte dixerit, quod volens nos diuinam docere legem, priusquam à nobis exigeret, ut iuxta eius decreta viuereamus, rogare debuisset, ut illam meditaremur, illam scrutaremur, quandoquidem hoc Aleph prima littera, quæ doctrinam significat, præferre videatur. Verum tamen non sic, sed prius ordinat, ut per eam immaculati ambulamus, non ut eam perferretur: etenim ad eius intelligentiam necessarium vita supponitur immaculata, animamque purissimam, quam per huius diuinæ legis acquirimus, obseruantiæ: Ante enim vita, quæ doctrina querenda est. Vita enim bona, & sine doctrina habet gratiam, doctrina sine vita, integritatem non habet: in maleholam enim animam non cadit sapientia: ideoque atque querent me mali, & non inuenient: quia improbitate cæcatur mentis oculus, & caligant sibi iniquitate, mysteria profunda inuenire non possunt. Deinde hoc subiungit: In primo quoque Psalmo huius ordinem tenuit, ut in via ambulandum doceret prius, & tunc in lege meditandum. Qui enim non obijt in consilio impiorum, utique de pietatis via, & iustitia semita non recessit, meritoque in via ambulans, beatus pronuntiat, & dicit ac nocte meditationem legis exerceas, habet gratiam bene inueniendi.

Hic manum dat Salomon varijs sententijs: Fili concupiscens sapientiam, conferua iustitiam, & Eccl. 3. Deus prebet illam tibi, Et ante promiserat: Fons sapientiæ verbum Dei in excelsis, & ingressus illius mandata æterna. En tibi porta patens, qua diuinam assequeris doctrinam, custodia nempe mandatorum Dei. Alio loco disputans quoniam sit sapientiam obtenturus, sic ait: Qui timet Deum faciet bona, & qui contempsit est iniquitas (qui tunc præfulserit virtutibus, has quippe vocat iustitias) apprehendet illam. Et tali obuiam in via procedet: Et obuiabit illi quasi mater honorificata. Deinde subiungit: Homines stulti non apprehendent illam, & homines sensati obuiabunt illi: homines stulti non videbunt eam: longè enim abest à superbia, & dolo. Elegantissimam censeant omnes in his verbis latere Tropologiam: Eccl. 4. 25

II. Ex-pressit hoc David in Pl. 118. D. Am. Ser. 1. in 1. sal. 118. Tom 2.

De An. Tom. 2.

III. Peccatores hanc non capiunt doctrinam. *torum putens aquarum viventium, qua flunt impetu de Libano.* Mons Libanus inde nomen accepit, quod semper niveus albusque sit, unde dicitur: *Mons candidatus, & vitæ puritatem, candoremque significat amma.* Quando vero hæc ita disposita est, cum impetu fluit desuper divina sapientia, rerumque cælestium cooperatio pio ut videmus in SS. Doctoribus D. Thoma, Divo Hieronymo, D. Ambrosio, quod & Saluator noster prædixit: *Beati mundi corde: quoniam ipsi Deum videntur.*

Omni singulari reposito hanc Salomonis sententiam: *Non erudietur quis non est sapiens in bono &c. Et non est sensus, ubi abundat amaritudo.*

Peccati malitiam opime vocat amaritudinem: sic enim à D. Petro compellatur, dicente Simon Magi: *In salte amaritudinis vides te esse.* Non addiscet, qui non est sapiens. Imprudenter hoc videtur dictum: qui namque sapiens est, iam didicit, & nihil est vitæ quod addiscat. Qui discere debet, is est, qui non est sapiens. Prudenter intelli: hoc etenim nomen *Sapientia*, ex mente D. Thomæ derivatur. *A sapore idemque est quod*

Sapientia Sapientia. q. d. Intellectu suo divina non addiscet mysteria: cuius voluntas abundat amaritudine. Et si quid sapiens, ad manna alludit, cibum de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere: *Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:*

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

Ad quod quisque volunt de celo descendente, proprietate quadam singulari commendabilem, nulli alteri cibo concessa, nimirum hæc, quid eius sapor à comedentis voluntate dependere:

§. 23. Ut fidei mysteria intelligas, illa creditor fugiens Hymenai blasphemiam, & primum locum fidei cedens; sicut D. Ioannes. D. Petro.

D. Iustus August. aliam nobis Christi verborum suggerit interpretationem; *Si quis voluerit voluntatem eius facere, hic cognoscat de doctrina mea.* Triumaliter actum est (inquit ille) quod & Christus Indais exposuit, hanc Vartri sui voluntatem esse, ut in eum crederent: *Hoc est opus Dei, ut credatis in eum, quem ille nescit.* *Hoc præmissio, illis dicere voluit: An vobis voluntas est altissima doctrinae meæ nosse mysteria, & que vobis præcipio? Primo fidem illis adhibete. Hæc etenim via est cognoscendi mysteria, scilicet, illa credere: Intellectus mores est D. Avg. fidei, ergo noli querere intelligere, ut credas, sed cre. Tract. 6. de ut intelligas quoniam nisi credideritis, non intel. in Ioann. Igeis. Addit & aliam ratione Doctor piissimus: Tom. 9. scilicet credenda fidei mysteria, primo illa vis intelligere, tibi necessaria non erit fides: quomam D. Avg. nulla fides requiritur ad credendum, quod intel. Tract. 29. ligis, quodque cognoscis. Ideo bene creditur, quia non cito capitur, nam si cito caperetur, non oportet, ut crederetur, quia videretur. Ideo creditur quia non capis, & credendo sis idoneus, ut capias.*

Ex hoc declarat idem D. Augustinus verba que Israelitæ dixerunt Moysi bona tunc voluntate dispositi. Cum iam de monte Sinai descendisset, populum convocavit ut illi Dei mandatum exponeret, vitulorum obtulit sacrificium, & intinctum illi sanguinem sumosist, quo librum, altare, populumque conspersit. Proposita cunctis Dei lege, unanimi populus voce respondit: *Omnia qua locutus est Dominus, faciemus, & erimus obediētes.* Notat hic D. Augustinus quod iuxta Hebraicum textum, atque etiam Chaldaicum dixerint: *Omnia qua locutus est Dominus, faciemus & audiemus.* Et hoc, sicut ipse perpendit, non semel sed sæpius repetierunt: *Faciemus & audiemus.* Nec diuino caret hoc mysterio. Ordinem videtur inuenire dicendo: *Omnia qua locutus est & mandavit Dominus, faciemus & audiemus.* Quandoquidem constat, quod primo seruus Dominum audiat præcipientem, quam imperata faciat. Notandum (verba sunt D. Avg.) quod populus ita respondet, omnia qua locutus est Dominus faciemus & audiemus, cum videtur ordo postulare, ut diceretur: *audiamus & faciemus.* Porro non leuiget hic mysteriū, quod scilicet nobis hic ordo declarat.

37. 38. D. Avg. Li. 99. in Exo. 6. 8. 9. Tom. 4. I. Primo Dei lex facienda deinde audienda id est capienda. Exo. 24. 3. D. Avg. Li. 99. in Exo. qu. 99. Tom. 4.